

CURTEA SUPRĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Ion Guzun,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Ion Guzun împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terți Corneliu Guzun, Viorica Dodon, Tatiana Avasiloaie, Iraida Secrieru, Olesea Țurcan, Galina Ciobanu, Violeta Chisilița, Marcel Gandrabur, Liudmila Holevițaia, Alexei Paniș și Grigorii Cazacu privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 05 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 3ra-1174/23
nr. PIGD 2-20162070-01-3ra-28112023)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanțe de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, jud. D. Corlăteanu
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, I. Dutca, E. Palanciuc

08 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de către Ion Guzun,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 04 martie 2020, Ion Guzun a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, prin care a solicitat anularea deciziei nr. 16 din 24 ianuarie 2020.

2. În motivarea acțiunii Ion Guzun a relatat că prin decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.16 din 24 ianuarie 2020, autoritatea pârâtă nu a dispus nici suspendarea operațiunilor de preluare a datelor cu caracter personal, nici rectificarea, nici blocarea sau distrugerea datelor neveridice obținute ilicit, dar a dispus constatarea încălcării de către Ion Guzun a prevederilor art.4, alin. (1), lit. a) și art. 5, alin. (1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011.

3. În opinia reclamantului, deși decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.16 din 24 ianuarie 2020 a fost emisă în baza art.27 alin. (3) din Legea nr.133 din 08 iulie 2011, aceasta contravine privelilor legii menționate, or, centrul emite o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendă operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectifică, blochează sau distruge datele neveridice ori obținute ilicit. La caz, conținutul deciziei nu cuprinde o normă legală care ar permite constatarea încălcării prevederilor art.4, alin. (1), lit. a) și art.5, alin. (1) din Legea nr.133 din 08 iulie 2011.

4. Totodată, reclamantul a remarcat că la emiterea deciziei Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a admis mai multe încălcări. În acest sens a menționat că conform art. 20, alin. (1), lit. i) Centrul efectuează controlul legalității în baza Regulamentului privind controlul legalității prelucrărilor de date cu caracter personal, aprobat prin ordinul directorului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.14 din 12 mai 2014. La caz, au fost aplicate prevederile pct.17 al acestui Regulament, or, prin răspunsul nr. 02/1-06 3730 din 26 decembrie 2019, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, recunoaște că în privința lui Ion Guzun, la 20 noiembrie 2019, a fost inițiat controlul inopinat cu nr. 02/1-08/239/19.

5. Astfel, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, recunoscând faptul că a efectuat un control inopinat, a încălcat nejustificat procedura instituită de Regulamentul menționat, sau controlul inopinat se desfășoară doar în cazul soluționării unei plângeri din partea persoanelor fizice-subiecți de date cu caracter personal.

6. Ion Guzun a mai menționat că în decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a fost indicat „Atenție! Documentul conține date cu caracter personal prelucrate în cadrul sistemului de evidență nr.00000001-011”, număr care conform Registrului de evidență al operatorilor de date cu caracter personal reprezintă Registrul de evidență al controalelor legalității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, procedură proprie nerespectată de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal. Or, Registrul în care sunt examinate petițiile Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal deține numărul 00000001-005.

7. În plus, reclamantul a susținut că examinarea faptului deplâns a fost realizat de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu depășirea jurisdicției Legii nr. 133 din 08 iulie 2011, deoarece fapta deplânsă de petiționari se referă la plasarea pe platforma de socializare „Facebook” – site a cărui server (stocare fizică a informațiilor) are loc în Irlanda, țară din UE, deci, de competența autorităților Irlandeze ține examinarea pretinselor fapte.

8. Concomitent, Ion Guzun a precizat că, datele care se pretind a fi publicate de acesta nu reprezintă date cu caracter personal, or, aceste date au un caracter public și nu se încadrează în arealul Legii nr. 133 din 08 iulie 2011. Pretinsa încălcare care îi este imputată se referă la publicarea adresei de domiciliu, informație care nu duce la identificarea persoanei fizice/subiect de date, or, în lipsa unor alți identificatori aceste informații nu pot duce la identificarea persoanei fizice.

9. Mai mult ca atât, reclamantul a indicat că în decizia contestată nu se indică probele de care s-a ghidat autoritatea pârâtă la adoptarea acesteia, fapt ce contravine art. 87 din Codul administrativ. La fel, nu este indicată persoana concretă în privința căruia a fost admisă presupusa încălcare.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

10. Prin încheierea din 24 decembrie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni au fost atrași în proces, în calitate de terți, Corneliu Guzun, Viorica Dodon, Tatiana Avasiloaie, Iraida Secrieru, Olesea Țurcan, Galina Ciobanu, Violeta Chisilița, Marcel Gandrăbur, Liudmila Holevițcaia, Alexei Paniș și Grigorii Cazacu. (f.d.155-157, vol. I)

11. Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni prin hotărârea din 12 aprilie 2022 a admis acțiunea depusă de către Ion Guzun, a anulat decizia Centrului

Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 16 din 24 ianuarie 2020. (f.d.49, vol. II)

12. Instanța de fond, raportând prevederile art. 3, art. 4, alin. (1), (2), art. 16, alin. (1), art. 20, alin. (1), lit. m) și n), art. 27 alin. (1), (2), (2¹), (3), (3¹) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011, precum și prevederile Regulamentului privind controlul legalității prelucrărilor de date cu caracter personal aprobat prin ordinul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 14 din 12 mai 2014, la circumstanțele din speță, a conchis că, decizia contestată nr. 16 din 24 ianuarie 2020 a fost emisă cu încălcarea cadrului normativ în vigoare, fapt ce constituie temei de anulare a acesteia. Or, la dosarul administrativ lipsește decizia referitor la controlul inopinat, delegația de control și mijloacele/instrumentele folosite de Centru la obținerea probelor (capturi de ecran) de care s-a condus, precum și aprecierea pertinentei, admisibilității și veridicității probelor.

13. Mai mult, din conținutul deciziei contestate este cert faptul că, însăși Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a precizat că, la momentul adoptării deciziei, publicarea efectuată de Ion Guzun, nu se regăsește în acces public rețeaua de socializare „Facebook”, ceea ce denotă că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a avut posibilitate să stabilească cu certitudine dacă informația de pe capturile prezentate de terți într-adevăr au fost diseminate/publicate pe profilul rețelei de socializare „Facebook”, gestionate de Ion Guzun.

14. În plus, instanța de fond a menționat că, terții fiind funcționari cu demnitate publică și persoane publice, sunt conștienți de faptul că datele lor personale, ar putea fi divulgate, cu atât mai mult, când în calitate de justițiabili dâșii, la depunerea unei cereri de chemare în judecată și-au oferit tacit acordul.

15. Totodată, instanța de fond a mai remarcat că prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 30 octombrie 2020, s-a încetat procesul contravențional pornit în privința lui Ion Guzun în comiterea contravenției prevăzute la art. 74¹ alin. (4) din Cod contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

16. Din motivarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 30 octombrie 2020 reiese că, nu a fost confirmat prin probe pertinente, concludente și utile învinuirea contravențională formulată și motivată prin faptul că, Ion Guzun a publicat/diseminat la 1 noiembrie 2019, pe profilul său personal din rețeaua de socializare „Facebook”, datele cu caracter personal al subiecților de date, precum nume, prenume, semnătură, domiciliul acestora, fiind publicate/diseminate în mod incorect și contrar prevederilor Legii, precum și în lipsa consimțământului subiecților de date, acțiuni ce contravin prevederilor art. 4, alin. (1), lit. a) și art. 5, alin. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal.

17.În acest context, instanța de fond a concluzionat că faptele constatate prin hotărârea instanței de judecată urmează a fi reținută la litigiul dedus judecătii, deoarece în felul acesta se asigură respectarea autorității lucrului judecat și se bucură de faptul că ceea ce se judecase anterior exprimă adevărul.

18.Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel, în termen la 28 aprilie 2022 de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal. (f.d.54-55, vol.II)

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

19.Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 05 iulie 2023 a casat integral hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din data de 12 aprilie 2022 și a emis o nouă decizie prin care a respins acțiunea depusă de către Ion Guzun împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terți Corneliu Guzun, Viorica Dodon, Tatiana Avasiloeaie, Iraida Secrieru, Olesea Țurcan, Galina Ciobanu, Violeta Chisilița, Marcel Gandrabur, Liudmila Holevițaia, Alexei Paniș și Grigorii Cazacu privind anularea actului administrativ individual defavorabil, ca neîntemeiată. (f.d.116,117-132, vol.II)

20.Curtea de Apel Chișinău, în temeiul art. 3, art. 4, alin. (1), lit. a), art. 5, alin. (1) și alin. (5), art. 20, alin. (1), art. 27 alin. (1-3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 8 iulie 2011, pct. 1, pct. 2 și pct. 3 suppct.1), 18) și 25) din Anexa nr. 1 la Cerințele față de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1123 din 14 decembrie 2010, a concluzionat că acțiunea depusă de către Ion Guzun, este neîntemeiată, iar soluția instanței de fond este eronată.

21.În acest context a reținut că constatările instanței de judecată expuse prin hotărârea emisă în data de 30 octombrie 2020, prin care a fost încetat procesul contravențional pornit în privința lui Ion Guzun în comiterea contravenției prevăzute la art. 74¹ alin. (4) din Codul contravențional, au fost determinate de emiterea de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a deciziei nr.16 din 24 ianuarie 2020. Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în decizia nr. 16 din 24 ianuarie 2020 a constatat abateri în acțiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal ale subiecților de date, efectuate de către Ion Guzun, doar în partea ce vizează diseminarea/răspândirea cu bună știință a domiciliilor petenților - fără a avea consimțământul ultimilor, precum și fără a fi existente circumstanțe obiective, care ar face necesară comunicarea unei asemenea informații către publicul larg, deci încetarea procedurii contravenționale nu duce la ilegalitatea deciziei contestate, legalitatea căreia se verifică în

procedura contenciosului administrativ sub aspectul respectării legislației, competenței și procedurii.

22. Totodată, instanța de apel nu a reținut argumentul instanței de fond precum că, decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 16 din 24 ianuarie 2020, a fost emisă contrar cadrului normativ în vigoare, întrucât, din conținutul dosarului administrativ lipsește decizia referitor la controlul inopinat, delegația de control. Or, Regulamentul privind controlul legalității prelucrărilor de date cu caracter personal aprobat prin ordinul directorului Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 14 din 12 mai 2014 stabilește, în special procedura efectuării controlului legalității prelucrărilor de date cu caracter personal aprobate printr-un plan anual, care se publică pe pagina oficială a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal. Astfel, controalele anuale care sunt efectuate în temeiul art. 26 din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, au un caracter planificat și sunt realizate cu ieșirea la fața locului.

23. Curtea de Apel Chișinău a mai constatat că, instanța de fond neîntemeiat a reținut că, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a examinat, plângerea colectivă înregistrată sub nr. P.C.-555/19, parvenită din partea unor magistrați ai Judecătoriei Chișinău, prin prisma prevederilor art. 27, alin. (1) din Legea nr. 133 din 08 iulie 2011, deoarece investigațiile efectuate de către autoritatea publică, în urma cărora a fost emisă decizia contestată, au fost efectuate fără ieșirea la fața locului și au fost efectuate prin prisma prevederilor Codului administrativ, fapt care nu necesită emiterea delegației de control, iar actul administrativ individual nr. 16 din 24 ianuarie 2020 a și reprezentat decizia cu privire la efectuarea controlului inopinat. Or, procedurii de control al legalității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, realizată în temeiul art. 27 al Legii nr. 133 din 08 iulie 2011, nu îi sunt aplicabile prevederile Regulamentului privind controlul legalității prelucrărilor de date cu caracter personal, întrucât, acest Regulament stabilește modalitatea și ordinea efectuării controalelor planificate anual, cu ieșirea la fața locului, aspecte care nu sunt relevante speței din motiv că în cazul dat s-a examinat plângerea depusă de persoanele menționate.

24. Cu privire la constatarea instanței de fond precum că, la momentul emiterii deciziei nr. 16 din 24 ianuarie 2020, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nu a avut posibilitatea să stabilească cu certitudine dacă informația de pe capturile de ecran prezentate de către terți, într-adevăr au fost diseminate/publicate de pe profilul lui Ion Guzun, din rețeaua de socializare „Facebook”, Curtea de Apel a conchis că, o astfel de abordare este contrară circumstanțelor de fapt, întrucât, la plângerea depusă au fost anexate capuri de ecran, o serie de operațiuni de prelucrare a datelor cu caracter personal, realizate în data de 01 noiembrie 2019 de către Ion Guzun, manifestate prin publicarea în spațiul internet a cererii colective

de chemare în judecată, depusă de magistrați către Consiliul Superior al Magistraturii, acțiunea înaintată în judecată care conținea date cu caracter personal ale acestora, care nu erau necesare a fi diseminate/comunicat publicului larg. Or, Ion Guzun, nici prin explicațiile depuse la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal și nici în instanța de fond/apel, nu a negat faptul că pagina de „Facebook”, îi aparține, iar prin prisma art. 93, alin. (1)-(2) din Codul administrative, prevede că, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale.

25.Cu privire la argumentul instanței de fond precum că, petenții după genul de activitate practicat - sunt judecători, iar pretinsul interes de diseminare a adreselor de domiciliu, efectuat de către Ion Guzun, nu a fost constatat de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, instanța de apel a reținut că, indiferent de calitatea funcției publice deținute, funcționarii publici în afara exercitării mandatelor/funțiilor deținute, dispun de aceleași drepturi și libertăți garantate de lege, iar ingerința sau limitarea acestor drepturi și libertăți urmează a fi efectuată doar în circumstanțele exceptate de cadrul legal.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

26. Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs Ion Guzun, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu adoptarea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

27. În motivarea recursului Ion Guzun a invocat prevederile art. 245¹, alin. (1), lit. b) și d) din Codul administrativ, menționând că decizia contestată nu indică prin ce mijloc probatoriu au fost obținute capturile de profil, nu indică dacă a fost întocmit un proces-verbal al acțiunilor procesuale privind anexarea documentelor la cauza administrativă. La fel a indicat că instanța de apel în mod arbitrar a ignorat prevederile legale aplicabile speței precum și hotărârea irevocabilă din data de 30 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana. Prin ce ignoră principiul securității raporturilor juridice, care presupune că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor nu mai poate fi pusă în discuție.

28.Recurentul a susținut că, nici instanța de apel, nici autoritatea intimată nu a indicat care sunt probele de care s-a condus Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal la emiterea deciziei nr. 16 din 24 ianuarie 2020, prin ce se probează faptul publicării/diseminării.

29. În decizia nr. 16 din 24 ianuarie 2020 nu este indicată persoana concretă în privința căreia a fost admisă presupusa încălcare, iar la solicitarea de a-i fi comunicat dacă petiționarii au fost audiați nu a primit nici un răspuns.

30. La fel a menționat că datele care se pretind a fi publicate de către recurent, nu reprezintă date cu caracter personal, întrucât anterior au fost făcute publice de către însuși preținșii subiecți ai datelor cu caracter personal și de către mass media.

31. Mai mult, pretinsa încălcare care i se impută, se referă doar la publicarea adresei de domiciliu, care în opinia recurrentului această informație nu duce la identificarea subiectului de date, or în lipsa unor altor identificatori, aceste informații nu pot duce la identificarea persoanei fizice, deci adresa de domiciliu reprezintă date cu caracter public.

32. La 04 ianuarie 2024 și suplimentar la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus referință la recursul înaintat de către Ion Guzun, solicitând respingerea ca fiind neîntemeiat, menționând că decizia contestată a fost emisă în conformitate cu normele legale și cu principiile fundamentale de protecție a datelor personale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

33. Art. 244, alin. (1) din Codul administrativ stabilește că:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs”.

34. Art. 245 din Codul administrativ prevede următoarele:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

35. Art. 245¹, alin. (1), lit. b) și d) din Codul administrativ, reglementează că:

„(1) Recursul este admis dacă: prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.”

36. Art. 246, alin. (1) din Codul administrativ statuează că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

37. Art. 246, alin. (2), lit. h) din Codul administrativ, reglementează că:

„(1) Recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

38. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată public la 05 iulie 2023. Conform extrasului din poșta electronică

a Curții de Apel Chișinău, decizia motivată a fost notificată recurentului la 16 noiembrie 2023. (f.d.142, vol.II)

Recursul motivat a fost depus de către Ion Guzun la 16 ianuarie 2024.

În asemenea circumstanțe completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal.

39. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

40. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalidativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de Ion Guzun, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

43. Ion Guzun, în susținerea recursului a indicat temeiul de admisibilitate prevăzut la art. 245¹ alin. (1) lit. b) și d) din Codul administrativ.

44. Cu referire la temeiul recursului și anume art. 245¹, alin. (1), lit. b) din Codul administrativ completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă, că motivele de casare, invocate în recursul depus de către Ion Guzun nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ alin. (1), lit. b) din Codul administrativ, or, mecanismul consolidării jurisprudenței, instituit la nivelul Curții Supreme de Justiție, are drept scop principal asigurarea uniformității aplicării legii de către instanțele naționale, prevenind sau corectând eventualele abateri de la interpretarea unitară a normelor legale în vederea garantării unui proces echitabil și a unei justiții previzibile.

45. Articolul 245¹, alin. (1), lit. b) din Codul administrativ se referă la schimbarea sau consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție prin admiterea recursului. Aplicarea acestui temei de recurs ține de discreția Curții Supreme de a-și extinde, uniformiza sau schimba jurisprudența. Pentru ca acest argument să fie invocat în mod temeinic, recursul trebuie să confirme lipsa jurisprudenței Curții Supreme de Justiție cu privire la problemele de drept invocate în recurs, existența unei jurisprudențe contradictorii a Curții Supreme de Justiție cu privire la acestea, fie modificarea circumstanțelor sociale sau juridice care să justifice schimbarea practicii uniforme a Curții Supreme de Justiție. Niciuna dintre aceste situații nu este invocată în recursul depus de către Ion Guzun.

46. Referitor temeiul menționat, completul de judecată relevă că noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr.246/2023. O hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitraritatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

47. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșeală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

48. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

49. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de Ion Guzun conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător.

50. Criticile recurentului, astfel cum sunt formulate, nu se circumscriu niciunuia dintre temeiurile de admisibilitate ale recursului prevăzute de art.

245¹ din Codul administrativ și, prin urmare, nu sunt apte să influențeze admisibilitatea acestuia.

51. În acest sens recursul depus de către Ion Guzun nu susține filtrul admisibilității.

52. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

53. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

55. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

56. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

57. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

58. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de

admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45). Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

59. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de către Ion Guzun.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Diana Stănilă